

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SESVETAMA
Industrijska cesta 15, Sesvete

Poslovni broj: P-77/2026-53

U IME REPUBLIKE HRVATSKE PRESUDA

Općinski sud u Sesvetama po sutkinji Martini Ivanković u pravnoj stvari tužitelja Ivana Turčina iz Jakovlja, Fijanova ulica 16, OIB 34703812228, kojeg zastupa punomoćnica Sidonija Grbavac, odvjetnica u Zajedničkom odvjetničkom uredu dr. sc. Sandra Marković, Sidonija Grbavac i dr. sc. Dino Gliha iz Zagreba, protiv tuženica Nade Turčin iz Sesveta, Zagrebačka 108, OIB 29749161743, koju zastupa punomoćnik Goran Devrnja, odvjetnik u Zagrebu, i Zlatice Sruck iz Zagreba, Marije Snježne 30, OIB 60299517846, radi utvrđenja, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 8. srpnja 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja, punomoćnika tuženice Nade Turčin i obiju tuženica, na ročištu za objavu i uručenje presude 23. srpnja 2026., objavio je i

presudio je

I. Utvrđuje se da u ostavinu iza pokojne Dragice Turčin iz Sesveta, Ninska 22, OIB 37751658471 ne ulaze nekretnine upisane u zk. ul. 2193 k.o. Đurđekovec koje se sastoje od 4/6 dijela k.č.br. 66 kuća i dvorište u Đurđekovcu s 218 čhv i k.č.br. 67 kuća i dvorište u Đurđekovcu s 281 čhv, upisane kao vlasništvo Turčin Ivana (Vid), Đurđekovec kbr. 69 u 1/1 dijela, i to upravo one koje su pravomoćnim rješenjem Općinskog suda u Zagrebu poslovni broj O-300/77 od 29. siječnja 1981. o nasljeđivanju iza pokojnog Ivana Turčina pripale Dragici Turčin.

II. Utvrđuje se da tužitelj Ivan Turčin iz Jakovlja, Fijanova ulica 16, OIB 34703812228 ima valjanu pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva na nekretninama upisanim u zk. ul. 2193 k.o. Đurđekovec koje se sastoje od 4/6 dijela k.č.br. 66 kuća i dvorište u Đurđekovcu s 218 čhv i k.č.br. 67 kuća i dvorište u Đurđekovcu s 281 čhv, upisanih kao vlasništvo Turčin Ivana (Vid), Đurđekovec kbr. 69 u 1/1 dijela, i to upravo na onima koje su pravomoćnim rješenjem Općinskog suda u Zagrebu poslovni broj O-300/77 od 29. siječnja 1981. o nasljeđivanju iza pokojnog Ivana Turčina pripale Dragici Turčin, sve na temelju realiziranog ugovora o darovanja od 1983. sklopljenog između tužitelja kao daroprimatelja i Dragice Turčin kao darovatelja, što su tuženice Nada Turčin iz Sesveta, Zagrebačka 108, OIB 29749161743 i Zatica Sruck iz Zagreba, Marije Snježne 30, OIB 60299517846 kao pravne sljednice iza pokojne Dragice Turčin (OIB 37751658471) dužne priznati i trpjeti da tužitelj na temelju ove presude ishodi u zemljišnim knjigama uknjižbu prava vlasništva navedenih nekretnina na svoje ime i u svoju korist, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženicama Nadi Turčin iz Sesveta, Zagrebačka 108, OIB 29749161743 i Zlatici Sruk iz Zagreba, Marije Snježne 30, OIB 60299517846 da tužitelju Ivanu Turčinu iz Jakovlja, Fljanova ulica 16, OIB 34703812228 namire parnični trošak u iznosu od 7.241,64 eura sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 24. srpnja 2026. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 17. studenog 2020. podnio tužbu u kojoj navodi da je rješenjem ovog suda poslovni broj O-1684/2019 od 21. rujna 2020. koje je postalo pravomoćno 28. listopada 2020. upućen u parnicu protiv tuženica Nade Turčin, tužiteljeve bivše supruge, i Zlatice Sruk, tužiteljeve sestre, da se utvrdi da 4/6 dijela nekretnina upisanih u zk. ul. 2193 k.o. Đurđekovec ne ulazi u ostavinu iza pokojne Dragice Turčin, majke tužitelja i tuženice Zlatice Sruk. Dalje navodi da su u zk. ul. 2193 k.o. Đurđekovec upisane nekretnine k.č.br. 66 i 67, da je kao njihov vlasnik formalno upisan Ivan (Vid) Turčin (njegov otac) i da su nasljeđivanjem iza njega tužitelj i tuženica Zlatica Sruk stekli svako po 1/6 dijela predmetnih nekretnina dok je pokojna Dragica Turčin stekla 4/6 dijela tih nekretnina. Prema navodima tužbe Dragica Turčin je tijekom 1983. svoj suvlasnički dio tih nekretnina darovala tužitelju koji je stupio u samostalni posjed tih nekretnina dok je Dragica Turčin sve do umirovljenja 1992. živjela i radila u Njemačkoj. Tužitelj zbog protoka vremena od 43 godine više ne raspolaže ugovorom o darovanju, a taj ugovor nije proveden u zemljišnim knjigama jer nije bila provedena ni ostavina iza tužiteljevog pokojnog oca Ivana Turčina i smatrao je da ne treba poduzimati radnje za uknjižbu svog vlasništva jer su međusobni odnosi njega, njegove majke i sestre bili dobri i nitko mu nije osporavao njegovo vlasništvo na predmetnim nekretninama. U tužbi navodi i da je nakon darovanja dogradio kat, potkrovlje i garažu na postojeći objekt i da je za te radove ishodio građevinsku dozvolu na svoje ime, a ti radovi su dovršeni 1990. Tijekom 2010. srušio je staru gospodarsku zgradu i na istom mjestu napravio novu, a svi ti radovi su napravljeni uz znanje tuženice Zlatice Sruk i pokojne Dragice Turčin. Navodi i da je od 1983. do podnošenja tužbe u neprekidnom samostalnom posjedu nekretnina upisanih u zk. ul. 2193 k.o. Đurđekovec i da su te nekretnine u katastarskom operatu upisane na njegovo ime, a do osporavanja njegovog prava vlasništva došlo je tek nakon smrti Dragice Turčin kad je on saznao za postojanje javne oporuke u korist tuženice Nade Turčin. Ističe da predmetne nekretnine nisu izrijeckom ni opisno navedene u toj oporuci jer su Dragici Turčin bile poznate sve činjenice navedene u ovoj tužbi. Tužitelj stoga svojim tužbenim zahtjevom traži da se utvrdi da u ostavinu iza pokojne Dragice Turčin ne ulazi 4/6 dijela nekretnina upisanih u zk. ul. 2193 k.o. Đurđekovec, da se utvrdi da tužitelj ima valjanu pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva na 4/6 dijela predmetnih nekretnina na temelju realiziranog ugovora o darovanju i da su tuženice dužne to priznati i trpjeti da se

tužitelj na temelju ove presude uknjiži kao vlasnik. Podredno, ako sud ne usvoji ovaj tužbeni zahtjev, tužitelj traži da se utvrdi da u ostavinu iza pokojne Dragice Turčin ne ulazi 4/6 dijela nekretnina upisanih u zk. ul. 2193 k.o. Đurđekovec i da se utvrdi da je tužitelj dosjelošću stekao vlasništvo 4/6 dijela predmetnih nekretnina i da su tuženice dužne to priznati i trpjeti da se tužitelj na temelju ove presude uknjiži kao vlasnik. Tužitelj potražuje i naknadu parničnog troška sa zakonskim zateznim kamatama od donošenja presude do isplate.

2. Tuženica Nada Turčin u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava navode tužbe. Oспорava navod da je predmetni suvlasnički dio nekretnina tužitelju darovan te ističe da darovanje nekretnina mora biti u pisanom obliku. Oспорava i navod tužitelja da od 1983. ima samostalni posjed predmetnih nekretnina jer je i prije toga na toj nekretnini bio objekt u kojem je živjela cijela obitelj Turčin tako da tužitelj nije bio samostalni posjednik nego je eventualno mogao biti jedan od suposjednika nekretnina te ističe da je tužitelj mogao biti samo nesamostalni posjednik jer su predmetne nekretnine bile u suvlasništvu pokojne Dragice Turčin. Navodi i da nije točno da je tužitelj sagradio i dogradio nekretninu čiji su radovi završeni 1990. jer je to napravila pokojna Dragica Turčin koja je radila u Njemačkoj i slala novce za dogradnju kuće. Dodaje i da su ona i tužitelj bili u braku od 1975. do 2006. pa kad bi i bilo točno da je tužitelj financirao gradnju kako on to tvrdi, tada bi ta nadogradnja predstavljala bračnu stečevinu. Oспорava i navode tužitelja da je vlasništvo stekao dosjelošću jer tužitelj nikad nije bio samostalni neposredni suposjednik cijele nekretnine i navodi da njegov posjed nije pošten. Dodaje da je pokojna Dragica Turčin u svojoj javnoj oporuci isključila tužitelja iz nasljeđivanja kao nedostojnog, a oспорava i navod da je tužitelj upisan kao posjednik predmetne nekretnine u posjedovnom listu jer je kao isključivi posjednik upisan tužiteljev otac Ivan Turčin koji je živio na istoj adresi kao i tužitelj, a tužitelj se upisao na temelju svog zahtjeva za upis OIB-a i ova tuženica smatra da je taj upis pogrešno proveden jer tužitelj i njegov otac imaju isto ime, prezime i adresu. Predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev i potražuje naknadu parničnog troška sa zakonskim zateznim kamatama od donošenja presude do isplate.

3. Tuženica Zlatica Sruck je na ročištu 3. ožujka 2021. navela da je iz razgovora svog brata tužitelja s njihovom pokojnom majkom čula da mu je majka darovala nekretninu koja je predmet ovog spora.

4. Sud je u ovom predmetu 25. svibnja 2023. donio presudu kojom je odbio oba tužbena zahtjeva, a ta je presuda povodom žalbe tužitelja ukinuta rješenjem Županijskog suda u Rijeci poslovni broj GŽ-830/2023-4 od 22. prosinca 2025. i predmet je vraćen ovom sudu na ponovno suđenje.

5. U ukidnom rješenju županijski sud je naveo da tužitelj u tužbi i u svom iskazu tvrdi da je nakon izvršenog darovanja izvršio dogradnju kuće i izgradnju drugih objekata te da bi se radilo o posebnoj pravnoj osnovi za stjecanje prava suvlasništva i da je potrebno tužitelja pozvati da se određeno o tome očituje s obzirom na to da nije postavio određeni tužbeni zahtjev vezano za te tvrdnje i da ovisno o dispoziciji tužitelja odlučuje u daljnjem tijeku postupka. U skladu s čl. 2 Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25 – dalje: ZPP) sud

u postupku odlučuje u granicama zahtjeva koji su postavljeni u postupku. Tužitelj svoj tužbeni zahtjev da se utvrdi da je stekao vlasništvo temelji na darovanju ili eventualno na dosjeloosti pa sud odlučuje o osnovanosti tih tužbenih zahtjeva. Tijekom cijelog postupka tužitelj ima za punomoćnika odvjetnike koji posjeduju potrebno stručno znanje za postavljanje tužbenog zahtjeva, a sve da i tužitelj sada u fazi glavne rasprave postavi novi tužbeni zahtjev koji bi se temeljio na stjecanju vlasništva gradnjom, on ne bi bio dopušten prema čl. 190 ZPP-a jer se ne radi o slučaju kad tužitelj nije mogao preinačiti tužbu do zaključenja prethodnog postupka bez svoje krivnje. S obzirom na sve navedeno, ovaj sud je ocijenio da nije potrebno pozvati tužitelja da se očituje o ovome.

6. Sud je pročitao isprave u spisu i to: rješenje o nasljeđivanju (str. 6-7), izvadak iz zemljišne knjige (str. 8), prijepis posjedovnog lista (str. 9-10), uvjerenje katastra (str. 11), izvod iz katastarskog plana (str. 12), rješenje za izgradnju stambenog objekta (str. 13-15), presudu o razvodu braka (str. 33), dopis katastra (str. 62-63), presudu Županijskog suda u Šibeniku poslovni broj GŽ-347/2026-2 (str. 199-206). Izvršen je uvid u ostavinski spis ovog suda poslovni broj O-1684/2019 iz kojeg je kopirano rješenje o upućivanju u parnicu (str. 34-36). Saslušane su stranke i svjedoci Vlado Vrban, Dražen, Matija, Petar, Luka, Dubravka i Tihomir Turčin, Nada Debogović, Branko Družinec, Vera Lukaček i Sanja Ćuk.

7. Nije proveden očevid uz sudjelovanje geodetskog vještaka jer to nije bilo potrebno za utvrđenje činjeničnog stanja u sporu. Sud nije izvršio uvid u ugovor o darovanju od 10. prosinca 2018. (str. 78-79) jer tužitelj činjenicu postojanja tog ugovora spominje tek u fazi glavne rasprave, u podnesku od 27. veljače 2023. u prilogu kojeg ga i dostavlja, a nisu bili ispunjeni uvjeti iz čl. 299 ZPP-a da se ta činjenica i dokaz uzmu u obzir.

8. Na temelju tako provedenog postupka sud je, ocjenjujući svaki dokaz zasebno i u vezi s drugim dokazima, utvrdio da je prvopostavljeni tužbeni zahtjev osnovan.

9. Među strankama nije sporno, a tako proizlazi i iz iskaza saslušanih sinova i kćeri te unuka tužitelja i tuženice Nade Turčin da na predmetnoj nekretnini sada živi Dražen Turčin sa svojom obitelji. Među strankama nije sporno ni da je tuženica Nada Turčin živjela na predmetnoj nekretnini od 1977. do razvoda od tužitelja, a nije sporno ni da je pokojna Dragica Turčin tamo živjela do odlaska u dom umirovljenika dok tuženica Zlatica Sruk ne živi na toj nekretnini od svoje udaje 1975. kako to proizlazi iz njihovih iskaza kao i iz iskaza većine saslušanih svjedoka. Nije sporno, a to proizlazi iz dopunskih iskaza tužitelja i Nade Turčin, da je pokojna Dragica Turčin kad bi iz Njemačke dolazila na godišnji odmor živjela s njima i njihovom obitelji u istoj kući u Đurđekovcu i da je nakon odlaska u mirovinu i povratka iz Njemačke 1992. stalno živjela u toj kući sve do odlaska u dom umirovljenika.

10. Uvidom u rješenje ovog suda poslovni broj O-1684/2019 od 21. rujna 2020. (str. 34-36) koje je postalo pravomoćno 28. listopada 2020. utvrđeno je da je tužitelj Ivan Turčin upućen da pokrene parnicu protiv oporučne nasljednice Nade Turčin i zakonske nasljednice Zlatice Sruk radi utvrđenja da 4/6 dijela nekretnina upisanih u zk. ul. 2193 k.o. Đurđekovec ne ulazi u ostavinsku imovinu ostaviteljice Dragice Turčin nego je njegovo suvlasništvo koje je stekao darovanjem od ostaviteljice.

11. Tuženica Nada Turčin je predložila da se ovaj predmet spoji na predmet istog suda poslovni broj P-391/2020 u kojem se između istih stranaka vodi spor povodom tužbe Nade Turčin da se utvrdi da su Ivan Turčin i Zlatica Sruk nedostojni za nasljeđivanje pokojne Dragice Turčin, a tužitelj se složio s tim prijedlogom. Uvidom u eSpis utvrđeno je da taj predmet ima novi poslovni broj P-51/2026, a uvidom u presudu Županijskog suda u Šibeniku poslovni broj GŽ-347/2026-2 (str. 199-206) utvrđeno je da je presudom ovog suda poslovni broj P-51/2026-45 od 6. ožujka 2026. odbijen tužbeni zahtjev Nade Turčin i ta je presuda potvrđena citiranom presudom Županijskog suda u Šibeniku i više nije moguće odlučivati o spajanju ovog postupka s tim pravomoćno okončanim postupkom.

12. Uvidom u izvadak iz zemljišnih knjiga za zk. ul. 2193 k.o. Đurđekovec (str. 8) utvrđeno je da su u njega upisane k.č.br. 66 u naravi kuća i dvorište u Đurđekovcu površine 218 čhv i k.č.br. 67 u naravi kuća i dvorište u Đurđekovcu površine 281 čhv i da je kao vlasnik tih nekretnina upisan Ivan (Vid) Turčin, Đurđekovec kbr. 69 u 1/1 dijela. Prema rješenju o nasljeđivanju Općinskog suda u Zagrebu poslovni broj O-300/77 od 29. siječnja 1981. (str. 6-7), koje je postalo pravomoćno 18. veljače 1981., ostavinu pokojnog Ivana Turčina, sina Vida, iz Đurđekovca br. 69 čine, između ostalog, nekretnine upisane u zk. ul. 2193 k.o. Đurđekovec u cijelosti, koje se sastoje od k.č.br. 66 i 67 i te nekretnine su naslijedili njegova supruga Dragica Turčin u 4/6 dijela i njegova djeca, tužitelj Ivan Turčin i tuženica Zlatica (tamo navedena kao Zlata) Sruk svaki u po 1/6 dijela. Ovo rješenje o nasljeđivanju nije provedeno u zemljišnim knjigama kako to proizlazi iz izvotka iz zemljišnih knjiga koji je izdan 4. studenog 2020., međutim, prema čl. 36 Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima (NN 53/91 – dalje: ZOVO) koji je tada bio na snazi, vlasništvo se nasljeđivanjem stječe u trenutku otvaranja nasljeđa na imovini umrlog pa su tužitelj, tuženica Zlatica Sruk i pokojna Dragica Turčin postali suvlasnici predmetnih nekretnina u trenutku kad je Ivan Turčin, sin Vida, preminuo, a to je bilo 2. siječnja 1977., jer se u tom trenutku otvara nasljedstvo.

13. Uvidom u prijepis posjedovnog lista broj 427 k.o. Đurđekovec (str. 9-10) utvrđeno je da su u njega upisane i k.č.br. 3393 i 3394 k.o. Đurđekovec, a prema uvjerenju katastra (str. 11) zemljišnoknjižna čestica broj 67 k.o. Đurđekovec odgovara katastarskoj čestici broj 3393 k.o. Đurđekovec dok zemljišnoknjižna čestica broj 66 k.o. Đurđekovec odgovara katastarskoj čestici broj 3394 k.o. Đurđekovec. Kao posjednik u tom posjedovnom listu upisan je Ivan Turčin, Breg 8, Đurđekovec, OIB 34703812228 što je tužiteljev OIB. Iz dopisa Gradskog ureda za katastar i geodetske poslove (str. 62) proizlazi da je u postupku katastarske izmjere za k.o. Đurđekovec iz 1972. kao korisnik u posjedovnom listu 427 k.o. Đurđekovec evidentiran Ivan (Vid) Turčin, Đurđekovec, Đurđekovec 69 u cijelosti. On je i dalje bio evidentiran kao korisnik i 2001. kao Ivan (Vid) Turčin, Đurđekovec, Breg 8, a 2003. je kao korisnik u tom posjedovnom listu bio evidentiran Ivan (Ivan) Turčin, Đurđekovec, Breg 8 u cijelosti (danas s OIB-om 34703812228). U tom dopisu katastar navodi da ne raspolaže dokumentacijom za promjenu korisnika koja se dogodila između 2001. i 2003. u posjedovnom listu. S obzirom na to da je tužiteljev pokojni otac bio upisan kao posjednik predmetnih nekretnina od provođenja katastarske izmjere sve do 2003., da katastar nema dokumentaciju na temelju kojeg je 2003. kao posjednika upisao tužitelja te da su tužitelj i njegov pokojni otac imali isto ime, prezime i adresu sud smatra da tužitelj nije dokazao da je prije 2003. bio upisan kao posjednik

predmetnih nekretnina, a nije ni poznato na temelju čega se on 2003. upisao kao njihov posjednik. U svakom slučaju, s obzirom na to da je tužiteljev otac Ivan Turčin, sin Vida, preminuo 2. siječnja 1977., kako je to navedeno u rješenju o nasljeđivanju, sud je utvrdio da je tužiteljev otac bio upisan kao posjednik i nakon svoje smrti i to tijekom 36 godina.

14. Uvidom u rješenje za izgradnju stambenog objekta od 26. svibnja 1989. (str. 13-15) utvrđeno je da je u njemu kao investitor gradnje na k.č.br. 3394 k.o. Đurđekovec naveden Ivan Turčin iz Đurđekovca, I. Petljaka Gaje 8. Tuženica u svojem iskazu tvrdi da je zahtjev za izdavanje građevinske dozvole podnio njen svekar Ivan Turčin prije svoje smrti početkom 1977., no je li taj Ivan Turčin na kojeg glasi građevinska dozvola tužitelj ili ne, nije ni bitno za utvrđivanje vlasništva jer građevinska dozvola nije dokaz vlasništva.

15. Što se tiče sadržaja javne oporuke pokojne Dragice Turčin (str. 9 spisa O-1684/2019) u njoj je navedeno da sve novčana sredstva koja u trenutku njene smrti budu na njena dva računa u Zagrebačkoj banci d.d. (za koje je naveden IBAN) i svu drugu pokretnu i nepokretnu imovinu koja se bude u trenutku njene smrti zatekla u njenom vlasništvu ostavlja u cijelosti svojoj bivšoj snahi, tuženici Nadi Turčin. Pokojna Dragica Turčin nije poimence navela nijednu nekretninu i nijednu pokretninu pa ni nekretnine koje su predmet ovog spora.

16. Tužitelj je u svojem iskazu naveo da mu je pokojna majka Dragica Turčin 1983. darovnim ugovorom koji je sastavio odvjetnik Peroković darovala ono što je naslijedila iza njegovog pokojnog oca, da je taj ugovor bio sastavljen u jednom primjerku koji se nalazio kod njegove majke i da ga on nikad nije tražio jer su bili u dobrim odnosima i živjeli su zajedno. Dodao je i da taj ugovor o darovanju nije proveden jer nije provedeno ni rješenje o nasljeđivanju iza njegovog oca i da se sve to nalazilo kod njegove majke. Naveo je i da mu je sestra Zlatica Sruck darovala svoj dio predmetnih nekretnina i da o tome ima ugovor kod kuće. Istaknuo je da je za majčinu oporuku saznao nakon njene smrti i da se u njoj ne spominje predmetna nekretnina pa smatra da ona tom oporukom nije htjela tu nekretninu dati nekom drugom jer bi je inače izrijekom spomenula. Tuženica Zlatica Sruck u svojem iskazu navodi da je njoj iz razgovora s tužiteljem i njihovom majkom poznato da je majka tužitelju ostavila predmetnu nekretninu u Đurđekovcu što je njoj bilo logično jer je on živio s majkom. Navela je i da je ona svojih 1/6 dijela te nekretnine odlučila dati bratu i potpisala je ugovor, a ne zna što je pisalo u tom ugovoru niti zna što je bilo u ugovoru između tužitelja i njihove majke jer je to nije interesiralo. Dodala je da joj je majka rekla da je bratu dala nekretninu i da misli da se taj ugovor nalazio kod njene majke i brata. Tuženica Nada Turčin, tužiteljeva bivša supruga, u svojem je iskazu navela da njoj nije poznato ništa o ugovoru o darovanju kojeg tužitelj spominje i rekla je da se u kući o tome uopće nije pričalo te da je odnos tužitelja i njegove majke Dragice bio nikakav, da su uglavnom bili u svađi i nisu razgovarali po par mjeseci.

17. Stranke su dopunski saslušane na ročištu 8. srpnja 2026. i tada je tužitelj naveo da mu je majka predmetnu nekretninu usmeno darovala odmah nakon smrti njegovog oca, a 1983. darovala mu ih je pisanim darovnim ugovorom i nakon tog darovanja on se osjećao kao da je nekretnina njegova i tako se ponašao, a naveo i da je majka, dok je bila u Njemačkoj, znala za sve radove koji se izvode na

nekretnini jer joj je on to rekao. Nada Turčin je iskazala da njoj pokojna svekrva nikad nije spomenula da je kuću darovala tužitelju i da pokojna svekrva nikad nije tjerala tužitelja iz te kuće. Zlatica Sruk je iskazala da ona zna da je njena majka nekretninu darovala njenom bratu tužitelju jer joj je majka svaki put kad bi je posjetila u Đurđekovcu rekla da sve ostavlja sinu i da njoj (ovoj tuženici) ništa ne treba jer ima dosta svega i to su bile prve riječi koje bi joj majka izgovorila. I tužitelj i tuženica Nada Turčin su iskazali da su oni i njihova obitelj živjeli u toj istoj kući u Đurđekovcu s pokojnom Dragicom Turčin kad bi ona dolazila na godišnji odmor iz Njemačke i da je nakon odlaska u mirovinu 1992. živjela s njima u toj kući s tim da je Nada Turčin iz te kuće otišla 2006., a Dragica Turčin je tamo, kako to proizlazi iz iskaza tužitelja i Zlatice Sruk, živjela sve do odlaska u dom umirovljenika.

18. Iskazi saslušanih stranaka se razlikuju u njihovoj ocjeni kvalitete odnosa tužitelja s njegovom pokojnom majkom Dragicom. Tužitelj navodi da je s majkom imao normalne, čak i izvanredne odnose i da između njih nije bilo razmirica, ali da je normalno da kad s nekim živiš 60 godina uvijek ima nekih sitnica i razmirica. Dodao je da je on majci najviše zamjerao njenu tvrdoglavost i da je voljela zapovijedati te misli da je ona njemu najviše zamjerala to što nije odmah napravio ono što je ona htjela da on napravi. Naveo je i da je bio razočaran kad je majka 2015. u tajnosti otišla u dom umirovljenika i da je zbog toga nije htio posjetiti u domu godinu dana, no poslije ju je tamo posjećivao. Tuženica Nada Turčin je iskazala da su odnosi tužitelja i njene pokojne svekrve cijelo vrijeme bili nikakvi, ali joj tužitelj nije rekao zašto su im takvi odnosi niti ga je ona o tome ispitala. Navela je i da je tužitelj bio alkoholičar i da bi majci uzeo novac i potrošio ga na alkohol kad bi ona došla iz Njemačke. Dodala je da ju je svekrva 2014. tražila da je odvede u dom umirovljenika navodeći da joj tužitelj i unuci uzimaju sav novac, a nju su iz doma umirovljenika obavještavali tko pokojnu svekrvu posjećuje u domu pa tako zna da ju je tužitelj posjetio samo dvaput. Tuženica Zlatica Sruk je potvrdila da je njen brat imao problema s alkoholom i iskazala je da su odnosi njene majke i brata bili dobri. Dodala je i da je ona bila u dobrim odnosima s majkom koju je posjećivala dok je majka živjela u Đurđekovcu i majka je njoj dolazila u posjet, a nije je posjećivala kad je majka otišla u dom umirovljenika i rekla je majci da je ona nije otjerala u dom i da je neće posjećivati. Iskazala je da je majci zamjerala to što se ona udala bez miraza dok je majka unuku Tihomiru kupila sve strojeve za posao i kuću u Vugrovcu i da se s majkom nije zbližila kad se vratila iz Njemačke. Ona je iskazala i da joj je majka rekla da joj Nada Turčin podigne cijelu mirovinu i da je prisiljena otići u dom te da će tražiti najskuplji. Navela je i da je njena majka imala mirovinu od 10.000,00 kn i da joj je rekla da ima veliku ušteđevinu pa nije bilo razloga da joj ova tuženica novčano pomaže.

19. Svjedok Vlado Vrbanić, koji je kum sinu tužitelja i tuženice Nade Turčin, naveo je da su, koliko je njemu poznato, vlasnici kuće i zemlje u Đurđekovcu bili tužiteljevi roditelji, a ne zna tko je sada vlasnik i nikad nije o tom vlasništvu pričao s tužiteljevim roditeljima ni sa strankama. Svjedokinja Nada Deboković, koja je u svojem iskazu navela da poznaje stranke, da je s njima u dobrim odnosima i da je njihova susjeda, navela je da ne zna tko je vlasnik kuće i zemlje u Đurđekovcu, ali da je tužiteljeva majka govorila da će sve darovati svom sinu tužitelju i da bi to njoj spominjala kad bi tamo navraćala. Svjedok Branko Družinec, otac Dubravke Turčin, u svojem je iskazu naveo da mu je pokojna Dragica Turčin, kad bi dolazio u Đurđekovec, pričala da je ona sve to dala sinu Ivanu i da nije u Njemačkoj mogla dobiti povišicu plaće ako ima

imovinu u Hrvatskoj. Svjedokinja Vera Lukaček je u svojem iskazu navela da se 1995. doselila u Đurđekovec i da od tada poznaje tužitelja i tuženicu Nadu Turčin jer su joj bili susjedi dok ne pozna Zlaticu Sruk. Navela je da je ona čistila sobu susjedi Dragi Turčin prije nego što je otišla u dom umirovljenika i da je ona njoj govorila da je ona vlasnica predmetne nekretnine, da joj nikad nije spominjala kome će ostaviti tu kuću kao i da ne zna ništa o ikakvom darovanju.

20. Svjedok Dražen Turčin, sin tužitelja i tuženice Nade Turčin, u svojem je iskazu naveo da su vlasnici kuće i zemlje u Đurđekovcu njegova baka Dragica Turčin i otac Ivan Turčin i da mu je iz očevih i bakinih priča poznato da je baka Dragica tu nekretninu darovala njegovom ocu koji mu je pričao da je darovni ugovor bio u kući i da je nestao, a on osobno nikad nije vidio taj ugovor. Svjedokinja Dubravka Turčin, snaha tužitelja i tuženice Nade Turčin, navela je da se 1998. udala za Dražena Turčina i da od tada živi na predmetnoj nekretnini i kad je došla tamo živjeti tužitelj Ivan Turčin joj je u dnevnom boravku pokazao darovni ugovor kojim mu je 1983. Dragica Turčin darovala sve svoje jer je ona bila u Njemačkoj. Navela je da je taj ugovor bio napisan na starinskom žutom papiru i da se uvijek nalazio u limenoj kutiji u sobi Ivana Turčina gdje su se nalazili i svi drugi dokumenti. Dodala je i da tog ugovora više nema i da su četiri puta preokrenuli cijelu kuću, ali ga nisu našli.

21. Saslušani su i sinovi Dražena i Dubravke Turčin. Matija Turčin (rođen 1999.) naveo je da njemu nije poznato ništa o darovanju kuće i nekretnine i da je predmetna kuća u kojoj on živi vlasništvo prabake Dragice i djeda Ivana (tužitelja). Petar Turčin (rođen 2002.) naveo je da je vlasnik predmetne kuće njegov djed Ivan i da to zna jer se tako pričalo po kući, a o darovanju zna samo da je djed Ivan njegovom tati Draženu darovao dio dvorišta. Dodao je i da je posjećivao prabaku Dragicu u domu dva puta tjedno jer mu je bilo usput kad je išao u školu i da je ona, vezano za kuću u Đurđekovcu, govorila da se mora srediti prijenos na njegovog tatu Dražena jer on ima tri sina i da tata i djed Ivan moraju sjesti i to prenijeti. Luka Turčin (star 22 godine u vrijeme davanja iskaza na ročištu 8. lipnja 2022.) naveo je da je s prabakom Dragicom slabo pričao o vlasništvu predmetne kuće i zemlje, samo zna da je ona govorila da će sve dati djedu Ivanu. Naveo je da je djed Ivan vlasnik kuće i zemlje u Đurđekovcu i da to zna jer je djed tamo radio i zalagao se za kuću.

22. Svjedokinja Sanja Ćuk (rođena 1977.), kći tužitelja i tuženice Nade Turčin, u svojem iskazu je navela da je njen otac govorio da mu je baka 1980-ih darovala spornu kuću i zemlju u Đurđekovcu, no ona nikad nije vidjela papir o tome niti joj je baka ikad to rekla. Njena baka Dragica je 2 i pol godine prije smrti napravila oporuku kojom je sve ostavila njenoj majci i ona misli da je baka to napravila da ona i njena dva brata ne ostanu bez svoje djedovine. Pojasnila je da je u dobrim odnosima s majkom dok se s ocem ne čuje te da njen otac tužitelj nije bio u dobrim odnosima s bakom Dragicom. Dodala je da je on baku posjetio u domu samo dva ili tri puta što zna jer joj je baka tako rekla, a sama ga je vidjela kad je posjetio baku u bolnici prije nego što je umrla. Svjedok Tihomir Turčin (rođen 1979.) naveo je da je u dobrim odnosima s majkom Nadom Turčin, a da se s ocem Ivanom Turčinom ne čuje. Iskazao je da je bio dobar s bakom Dragicom i da mu ona nikad nije rekla da će tužitelju dati zemlju i kuću u Đurđekovcu, a tužitelj je to svojatao i možda je o tome govorio kad je bio pijan. Koliko je njemu poznato, njegov otac tužitelj nema nikakav papir o tome, a odnos svog oca i bake Dragice opisao je kao turbulentan.

23. Iz u tom dijelu suglasnih iskaza tužitelja i svjedoka Dražena i Dubravke Turčin proizlazi da je pokojna Dragica Turčin pisanim ugovorom 1983. tužitelju darovala predmetne nekretnine tj. k.č.br. 3393 i 3394 k.o. Đurđekovec. I tuženica Zlatice Sruk iskazuje da je njoj iz razgovora s majkom i bratom poznato da je majka te nekretnine darovala tužitelju dok svjedokinja Nada Deboković navodi da joj je Dragica Turčin rekla da će sve darovati tužitelju, a Branko Družinec navodi da mu je pokojna Dragica Turčin rekla da je sve darovala sinu. Kći tužitelja i tuženice Nade Turčin Sanja Ćuk je iskazala da joj je otac govorio da mu je majka darovala kuću i zemlju u Đurđekovcu. Njihov sin Tihomir Turčin je iskazao da mu baka Dragica nikad nije rekla da će tužitelju dati zemlju i kuću u Đurđekovcu, no taj navod ne pobija iskaze spomenute u ovoj točki jer iz njih proizlazi da bi to darovanje bilo izvršeno kad je ovaj svjedok imao 4 godine pa je logično da mu baka ne bi govorila da to namjerava učiniti u budućnosti. Tuženica Nada Turčin navodi da njoj nije ništa poznato o tom ugovoru o darovanju i da se o tome u kući uopće nije pričalo, a sud ne prihvaća takav navod jer je više svjedoka, uključujući i njenu kći Sanju Ćuk, navelo da se darovanje spominjalo odnosno da je barem tužitelj o tome pričao. Sud je stoga na temelju iskaza tužitelja, tuženice Zlatice Sruk i svjedoka Dražena i Dubravke Turčin te Branka Družinca i Sanje Ćuk utvrdio da je pokojna Dragica Turčin 1983. darovala predmetne nekretnine svom sinu tužitelju.

24. Nije poznato što se dogodilo s pisanim ugovorom o darovanju kojeg je prema navodu tužitelja sastavio odvjetnik Peroković u jednom primjerku i koji je prema navodu Dubravke Turčin bio napisan na starinskom žutom papiru i nalazio se u limenoj kutiji s ostalim dokumentima u sobi Ivana Turčina dok on tvrdi da je ugovor bio kod njegove majke. Tužitelj ne posjeduje pisani ugovor o darovanju, međutim, 1983. kad je prema navodu tužitelja sklopljen pisani ugovor o darovanju na njega su se primjenjivala pravna pravila iz Općeg građanskog zakonika (dalje: OGZ) u skladu sa Zakonom o načinu primjene pravnih propisa donesenih prije 6. travnja 1941. godine (NN 73/91). Prema paragrafu 943 OGZ-a ugovor o darovanju mora biti u pisanom obliku ako nema prave predaje stvari, a ako je došlo do prave predaje stvari tada ugovor može biti samo u usmenom obliku. Do takve prave predaje nekretnine koja je predmet darovanja došlo je ako su darovatelj i daroprimac nakon toga nastavili živjeti i koristiti nekretnine koje su predmet darovanja. S obzirom na to da je nesporno da je Dragica Turčin do odlaska u dom umirovljenika živjela s tužiteljem i njegovom obitelji na predmetnoj nekretnini, sud je utvrdio da je došlo do prave predaje nekretnina koja su predmet darovanja pa je i usmeno darovanje predmetnih nekretnina valjano izvršeno.

25. Kao što je već navedeno u točki 15. obrazloženja, u oporuci Dragice Turčin predmetne nekretnine nisu poimence navedene pa nije moguće sa sigurnošću zaključiti da bi pokojna ostaviteljica tom oporukom htjela raspolagati i njima nakon što ih je već darovala tužitelju. Iz iskaza saslušanih stranaka i svjedoka Sanje Ćuk i Tihomira Turčina proizlazi da međusobni odnosi tužitelja i njegove pokojne majke Dragice Turčin nisu bili skladni što priznaje i sam tužitelj kad navodi da je među njima bilo razmirica. Tu postoje razlike u rasponu jer tuženica Nada Turčin navodi da su ti odnosi bili nikakvi, dok tužitelj kaže da su bili normalni, s tim da i Nada Turčin navodi da Dragica Turčin nikad nije tužitelja tjerala da napusti kuću što bi bilo za očekivati da su odnosi među njima doista bili tako poremećeni kako bi proizlazilo iz njenog iskaza. Obiteljski odnosi su složeni, mijenjaju se s vremenom i izazovima s

kojima se suočavaju pojedini članovi obitelji, međutim, za darovanje koje je izvršeno 1983. nije odlučno kakvi su ti odnosi bili nakon toga jer nitko ni ne tvrdi da bi pokojna Dragica Turčin poduzimala ikakve radnje za opoziv tog darovanja. Sve da su i odnosi tužitelja i njegove pokojne majke bili tako loši kako tvrdi tuženica Nada Turčin, činjenica je da su oni i nakon izvršenog darovanja živjeli u istom kućanstvu, prvo povremeno, a nakon povratka Dragice Turčin iz Njemačke i trajno, a u presudi ovog suda poslovni broj P-51/2026-45 sud je pravomoćno utvrdio da odnosi pokojne Dragice Turčin i njene djece Ivana Turčina i Zlatice Sruk nisu bili toliko poremećeni da bi to dovelo do njihove nedostojnosti da je naslijede. Slijedom navedenog, sud nije utvrdio da bi u vrijeme kad je izvršeno darovanje predmetnih nekretnina odnos tužitelja i njegove pokojne majke bio neprimjeren u tolikoj mjeri da bi isključio mogućnost da Dragica Turčin svom sinu Ivanu Turčinu daruje predmetne nekretnine.

26. S obzirom na sve navedeno sud je utvrdio da nekretnine upisane u zk. ul. 2193 k.o. Đurđekovec, i to 4/6 dijela tih nekretnina ne ulaze u ostavinu iza pokojne Dragice Turčin jer tužitelj na temelju ugovora o darovanju od 1983. kojeg je sklopio s Dragicom Turčin i koji je realiziran ima valjanu pravnu osnovu za stjecanje prava suvlasništva od 4/6 dijela i da su to tuženice dužne priznati i trpjeti da se tužitelj upiše kao vlasnik u zemljišnim knjigama i usvojio je prvo postavljeni tužbeni zahtjev.

27. Kako je usvojen prvo postavljeni tužbeni zahtjev, u skladu s čl. 188 st. 2 ZPP-a nije odlučivano o sporednom tužbenom zahtjevu o stjecanju suvlasništva dosjelošću. Također, stranke i svjedoci su se u svojim iskazima detaljno izjašnjavali o tome kako je tekla gradnja na predmetnoj nekretnini i tko je financirao te radove, no kako je predmet spora utvrđenje da je tužitelj suvlasnički dio nekretnine svoje pokojne majke stekao darovanjem ili podredno dosjelošću, a ne gradnjom, dogradnjom i slično nije bilo potrebno detaljno se očitovati u tim radovima i njihovom financiranju u ovoj presudi.

28. Odluka o parničnom trošku temelji se na čl. 154 st. 1 i čl. 155 ZPP-a, a trošak tužitelja je odmjeran prema troškovniku predanom na ročištu 8. srpnja 2026. Taj trošak obuhvaća nagradu za sastav tužbe zatraženih 497,50 eura prema Tbr. 7/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 138/23, 107/25 – dalje: OT), sastav dva obrazložena podneska od 27. veljače 2023. i 31. ožujka 2026. po 497,50 eura za svaki prema Tbr. 8/1 OT, za zastupanje na dva ročišta 3. ožujka 2021. i 22. travnja 2026. po 248,75 eura za svako prema Tbr. 9/2 OT, za zastupanje na šest ročišta 6. listopada 2021., 16. ožujka 2022., 8. lipnja 2022., 18. listopada 2022., 19. travnja 2023. i 8. srpnja 2026. po 497,50 eura za svako prema Tbr. 9/1 OT i za sastav žalbe na presudu zatraženih 621,88 eura prema Tbr. 10/1 OT, odnosno ukupno 5.596,88 eura čemu treba pribrojiti 25 % PDV-a u iznosu od 1.399,22 eura. Tužiteljev trošak obuhvaća i sudsku pristojbu na tužbu u iznosu od 122,77 eura i sudsku pristojbu na presudu koja je tužitelju u skladu s čl. 7 st. 2 Zakona o sudskim pristojbama (NN 118/18, 51/23) priznata u iznosu od 122,77 eura tj. 50 % od pristojbe na presudu propisane u Tbr. 2/1 Uredbe o Tarifama sudskih pristojbi (NN 37/23) jer je presuda poslovni broj P-421/2020 dostavljena punomoćnici tužitelja u elektroničkom obliku i tužitelj je mogao iskoristiti mogućnost da u roku od 3 dana od dostave te presude plati samo polovicu te pristojbe što on nije učinio već je nakon proteka tog roka platio puni iznos te pristojbe, no sud mu nije priznao puni iznos jer je sam tužitelj odgovoran za to što nije smanjio troškove pristojbe. Ukupni parnični

trošak tužitelja iznosi 7.241,64 eura pa je tuženicama naloženo da mu namire taj iznos sa zatraženim zakonskim zateznim kamatama od donošenja presude do isplate u skladu s čl. 151 st. 3 ZPP-a.

29. Tužitelju nije priznat trošak sudske pristojbe na rješenje o pristojbi na tužbu u iznosu od 13,27 eura jer je taj trošak skrivio sam tužitelj time što nije pravovremeno platio pristojbu na tužbu pa je sud morao donositi rješenje o pristojbi iz čl. 28 Zakona o sudskim pristojbama (NN 118/18, 51/23).

U Sesvetama 23. srpnja 2026.

Sutkinja
Martina Ivanković

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 (petnaest) dana od dana kad je održano ročište za objavu presude. Žalba se podnosi ovom sudu u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranu, a o njoj odlučuje nadležni županijski sud.

DNA

1. odvjetnica Sidonija Grbavac
2. odvjetnik Goran Devrnja
3. Zlatica Sruk

Broj zapisa: **9-3088b-207d2**

Kontrolni broj: **03d4e-f04c5-6a9b0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sesvetama** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.